

Tisztelt Olvasó!

2000. december 8-án a vezetőségi megbeszélésen **A KLUB** újság főszerkesztője, Grossmann Vilmos lemondott tisztségéről. Sokan értetlenül állnak eme bejelentéssel szemben, ezért néhány szóval szeretném az események hátterét megvilágítani.

Az előzmények:

Egyesületünknek 2000. február 1-je óta van a Világhálón (Interneten) önálló honlapja, Dr. Hatvany Csaba gondozásában, ahol többek között **A KLUB** újság oldalai is olvashatók. A honlap kezelője egyes kérdésekben más nézeteket vall, mint Grossmann Vilmos. Ez az újság volt főszerkesztője számára elegendő ok arra, hogy támadja őt, ill. az általa szerkesztett honlapunkat. (Az Ulmi Magyar Kultúregyesület honlapjáról mindenki kialakíthatja a maga véleményét. Címe: <http://www.ulmke.bn-uhl.de>)

Grossmann Vilmos mellett, hogy az egyesületi tagokkal gyakran udvariasnak a legjobb szándékkal sem nevezhető hangot ütött meg, több olyan döntést is hozott az utóbbi időben, amit másokkal nem egyeztetett. Ezek között voltak olyanok, amivel a vezetőség többsége utólag egyetértett, és olyanok is, amelyekkel nem, de ezeket tolerálta.

Az események:

A decemberi vezetőségi gyűlésen kiderült, hogy Grossmann Vilmos már novemberben bejegyeztette az aklub.de címet az egyesület költségére, de a saját nevére, mert nem kívánt az egyesület honlapjának szerkesztőjével együtt dolgozni. Neves vállalatok is megelégednek egyetlen honlappal, talán a mi kis közösségünknek sincs szüksége kettőre. A vezetőség kompromisszumos megoldást ajánlott: technikailag könnyen kivitelezhető a két honlap összekapcsolása oly módon, hogy az Ulmi Magyar Kultúregyesület honlapján **A Klub** címszót kiválasztva a Grossmann Vilmos és csapata által készített oldalak jelenjenek meg, így gyakorlatilag az együttműködés elkerülhető.

Az emlékeim alapján idézek az elhangzott párbeszédéből:

Vezetőség: – Elfogadod ezt a kompromisszumos megoldást?

Grossman V.: – Nem

Vezetőség: – Miért?

Grossman V.: – Csak. Itt vagy úgy lesz minden, ahogy én akarom, vagy lemondok az újság szerkesztéséről!

Dembinszky T.: – Akkor köszönjük az eddigi munkádat.

Hogyan tovább?

Az újság színvonalával, mondanivalójával, szerkesztésével többé-kevésbé mindenki elégedett volt, tagjainktól és más olvasóktól sok pozitív visszajelzés érkezett, ezért nagyon sajnáltuk volna, ha megszűnik. Rottler Hedvig, az eddigi olvasószerkesztő vállalta a továbbiakban az újság készítésének örömeit és gondjait. Teszi ezt az egyesületért, értünk, és nem azért, mert bábérkoszorúra vágyik.

Dióhéjban ennyi a főszerkesztő-váltás története. Ha Ön további részletekre kíváncsi, esetleg kérdése van a témával kapcsolatban, forduljon nyugodtan hozzám vagy vezetőségünk bármely tagjához, őszinte, nyílt válasza számíthat.

Ami még ide kíváncozik:

A vezetőség, minden ellenkező híreszteléssel ellentétben, jól együtt tud dolgozni. Az teljesen természetes, hogy nem értünk egyet minden kérdésben, de készek vagyunk megegyezni, döntéseinket közösen meghozni. Való igaz az is, hogy az MVSZ-szel kapcsolatban a világtalálkozó idején feszültség keletkezett köztünk, amit azzal oldottunk fel, hogy a márciusi közgyűlésen a tagság döntésére bízuk, hogy maradunk-e MVSZ- és BUOD-tagok vagy sem.

A nézetkülönbségek megvitatása közben nem szabad megfeledeknünk kitűzött céljainkról. Szükséges, hogy legyen bennünk megegyezésre való készség, az észérveket sohasem válthatja fel a személyeskedés, a sértegetés. Legfontosabb feladatunknak magyarságunk megőrzését tartjuk, ezért azt szeretnénk és azon fáradozunk, hogy mindenki szívesen jöjjön a termeinkbe, ott jól érezze magát, és gyakran találjon műsorkínálatunkban kedvére való programot.

Rottlerné Hábori Edit
elnökhelyettes

R ö v i d h í r e k

Felhívás

2001 szeptemberében 25 éves lesz az Ulmi Magyar Kultúregyesület. Erre az alkalomra egy jubileumi kiadványt szeretnénk készíteni. Az anyaggyűjtés javában folyik, és tart még áprilisig. Ekkor kezdődik majd a válogatás és a végleges forma kialakítása. Ahhoz, hogy egy érdekes, gazdag, sokoldalú kiadvánnyal ünnepelhessük az egyesület 25. születésnapját, minél több adatra, információra van szükségünk. A rendelkezésre álló dokumentációban nem szerepel – és nem is szerepelhet – minden. Más forrásokat is fel kell kutatnunk. Nagyon szeretnénk, ha mindenki, akinek mondanivalója van az elmúlt 25 évről, jelentkezne nálunk. Személyes élmények, visszaemlékezések, érdekes eseményekről szóló beszámolók, de fotók és hangfelvételek is felbecsülhetetlen értéket jelentenek azok számára, akik az ünnepi kiadvány összeállításán fáradoznak. Kérünk mindenkit, segítsék, támogassák ezt a munkát!

Néhány lehetőség arra, hogyan kapcsolódhatnak be az anyaggyűjtésbe: küldhetnek levelet postán keresztül az egyesület címére, Rottlerné Hábori Edit nevére; használhatják az egyesület elektronikus postaládáját (melynek címe szintén megtalálható Műsortervünk fejlécén); a büfében üzenetet hagyhatnak Rottlerné számára, vagy felhívhatják őt az esti órákban a 0731/72 56 51 55-ös telefonszámon.

Kedves Olvasó, számítnék Önre!

✕ ✕ ✕

Malom

Január 20-án gazdát cserélt a vándorkupa. Az idén az első helyezett a felnőtt kategóriában Nagy Dávid lett. Idősebb versenytársaival szemben bizonyíthatta be az ifjúság frissességét. Egy évig ő nézegetheti a kupát. A győztesnek járó ajándékot pedig – ami egy üveg pezsgő volt – akár négy évig is, mert éppen ennyi hiányzik ahhoz, hogy nagykorú legyen.

A gyerekek közül a Grossmann család apraja, Áron és Korinna vihet haza a legjobbaknak járó okleveleket.

Akiknek pedig nem jutott a dicsőségből, azoknak megmaradt vigaszt, hogy a verseny végeztével megehették a bábukat, hiszen ezek színes papírba csomagolt cukorkák voltak.

✕ ✕ ✕

Helyesbítés

Az olvasószekeszítő ezúton kér elnézést a 6. számban előforduló helyesírási hibákért. Egy kritikus szemű olvasónk két csúnya tévedésre hívta fel a figyelmet: a millennium szó írható ugyan millenneumnak is de semmiképpen nem

egy n-nel; rádióadásunk a 102,6 MHz-es frekvencián fogható, nagy H-val.

Szívesen vesszük, sőt el is várjuk segítő megjegyzéseiket.

✕ ✕ ✕

Kiállítás

Pődör Péter három kisplasztikája kapott helyet egy kiállításon, melynek címe Women...come in and find out volt. Egy szobrász, egy fotós és egy festő művei kerültek bemutatásra. Az alkotásokat témájuk kapcsolta össze: a nő. A nagy érdeklődést kiváltó megnyitó vendégei között sok magyarral is találkozhattunk, s nem egyszer hallottuk Pétertől: "Jaj, gyerekek, de örülök, hogy eljöttetek!"

✕ ✕ ✕

Testvérlapjaink

Németországban más magyar közösségek is készítenek újságot. A Frankfurtban működő Fonó Magyar Kulturális Egyesület lapját, melynek neve Kilátó, és a Freiburgi Magyarok Baráti Körének Híradó című kiadványát mi is megkapjuk. Egyesületünkbe ellátogatva ezeket a lapokat olvashatják Önök is.

Arckép

"Mindenütt otthon érzem magam, ahol magyarok élnek." – mondta egyszer **Kányádi Sándor**, aki nemcsak nyomtatott versei révén ismert, hanem élőszóval elmondott költeményeivel is járja a világot. Megfordul kisebb erdélyi közösségekben, író-olvasó találkozókon Magyarországon, de ellátogat távoli magyar kolóniákba is. December 10-én az Ulmi Magyar Kultúregyesület vendége volt.

Kányádi Sándor 1929-ben egy székely földműves családban született. Költő, műfordító, szerkesztő. A népköltészet, a népies költői hagyományok, elsősorban Petőfi Sándor öröksége hatott indulására. Később az elmélkedő hajlam, a modern líra bonyolultabb nyelvezete és formavilága jelentkezett műveiben. Ír drámákat, népszerűek gyerekversei is.

Aki felüt egy irodalmi lexikont, mindezt megtudhatja róla. Az, aki verseit, fordításait olvassa, valódi irodalmi értékekkel gazdagodhat. Aki pedig december 10-én eljött az egyesületbe, az meghitt, vidám-keserű pillanatokat élhetett át. Megismerkedhetett egy emberrel, aki magával ragadó egyénisége révén, humanizmusról tanúszkodó gondolatai által, társalgás közben is természetesen ható költőiséggel átitatott, ízes, szép magyar beszédével maradandó élményt adott a megjelenteknek.

Az est folyamán nemcsak a költő verseit és versfordításait hallottuk – melyek a szerző előadásában különleges színt kaptak –, hanem bepil-

lantást nyertünk sokrétű munkájába is, nevetgélünk anekdotázó stílusban előadott kedves történetein, és döbönt csendben ültünk költőtársak tragikus és hősie sorsának hallatán.

A műfordítás jelentőségének és titkainak bemutatása során felmerült a kérdés, hogy vajon miért van az, hogy a külföldi irodalom gyöngyszemei olvashatók magyarul, de a magyar költők és írók alkotásai idegen nyelven ritkán fordulnak elő. Kányádi Sándor így válaszolt: "A világ legerősebb birodalmát mi ebben tudtuk összehozni: a Nagy Magyar Fordításbirodalmat. A nagy népek általában önellátóak, nem szorulnak másnak a kultúrájára, nem törekednek az egyenrangú fordításra. A kis népek pedig, számbeli csökköttségük miatt műveltségpótlással, információ-többlettel próbálják esélyeiket növelni." Ezenkívül legjelesebb költőink kapcsolódtak be ebbe a munkába; anyanyelvünk pedig minden versritmus visszaadására alkalmas.

Szóba került még a Világháló (Internet) fontossága, az anyanyelv ápolása, történelmi múltunk. Az 1993-ban Kossuth-díjjal, 2001-ben Kölcsey-díjjal kitüntetett költővel, a sokat tapasztalt emberrel való találkozás után lélekben gazdagodva térhettünk haza, de azóta is gyakran emlegetjük gondolatait, szavait. Azoknak, akik nem töltheték velünk ezt az estét, szeretném figyelmébe ajánlani a szombatoként felhangzó magyar nyelvű rádióadást, mely a közeljövőben műsorra tűzi a Kányádi Sándorral folytatott beszélgetés során felvett hangszalagot.

Rottler Hedvig

Johann Wolfgang Goethe

Über allen Gipfeln

Über allen Gipfeln
ist Ruh';
in allen Wipfeln
spürest du
kaum einen Hauch.
Die Vögelein schweigen im Walde.
Warte nur, balde
ruhest du auch.

A vándor éji dala

Minden bérce néma
csönd van;
egy-egy levél ha
még moccan.
Ültek a kis
madárcák is el mind a fákra.
Már nincs sok hátra
s pihenhetsz te is.

(Kányádi Sándor fordítása)

Kányádi Sándor

Vendégeink voltak a langenauai „Spinnstubensänger“

Egyesületünk hagyományos karácsonyi ünnepségét december 17-én rendeztük meg. Erre az alkalomra meghívtuk a Langenauban élő dunai svábok (Donauschwaben) Spinnstuben Sängers nevű énekkarát. Vendégeink nem jöttek üres kézzel, egy színes dalsokrot hoztak ajándékba, melynek darabjai régi hagyományaikból származnak. Amikor felcsendültek a szebbnél szebb karácsonyi énekek német és magyar nyelven, mint valamikor a kis falvak templomában, mély csend és átszellemült hangulat uralkodott a teremben. Ez igazi karácsony volt.

Az ünnepség második felében Miltner Ádám, a kórus vezetője és karnagya visszaemlékezett azokra az időkre, mikor még a templom és a fonó volt a falu kultúrközpontja. A fiatalok díszes ruhában fonás, horgolás és egyéb kézimunka közben énekeltek. Az idősebbek sem maradtak le, hisz a fonó előtt volt a falu hírközpontja. Ott mindenről szó esett, ami a faluban történt.

Az ünnepség szomorú, majd tréfás és vidám, magyar és német nyelvű dalokkal folytatódott. Nemcsak azok szépsége, hanem az előadókban áradó emberi melegség is megragadott bennünket. Nagyon sokunknak könnybe lábadt a szeme, amikor “szép kicsi hazánkról, Magyarországról” énekeltek. Nemcsak a közönség szíve szorult el, hanem maguk az énekkar tagjai is elérzékenyültek.

Ha arra gondolunk, hogy ők már több mint 50 éve szülőföldjüktől távol élnek, ahonnan nem önként távoztak (ismerjük a történelmi hátteret), és mégis ilyen szeretettel ápolják annak kulturális hagyományait, bizony, példát vehetünk róluk.

Önkéntelenül felmerül a kérdés, hogy vajon a napjainkban Sombereken élők “járnak-e még a fonóba ma is úgy, mint régen”?

Az előadás mély visszhangra talált bennünk, hiszen közös hazából származunk, sorsunkon keresztül új közös hazára találtunk, ahol a régit nem is tudjuk és nem is akarjuk elfelejteni.

Az otthonra való emlékezéshez a jóízű vacsora is hozzájárult. A “Teri-Theke” vezetője, Grossmann Teri illatosan párologó, hazai recept szerint készült halászlét tett a terített asztalra, otthoni, szívélyes vendégszeretettel.

Vacsora közben beszédbe elegyedtünk Miltner Ádámmal. Megtudtuk tőle, hogy a kórust 1982 októberében alapította. Kitartó, szorgalmas munkával fogta össze a kórus tagjait, melynek nagyobb része Somberekről és Kakasdról származik. Zenei vezető egy ideig a fia, Miltner Johann volt. Számos alkalommal a nyilvánosság elé is léptek, úgy Németországban mint Budapesten és természetesen Sombereken is. Nagy szerepet játszottak abban is, hogy Somberek és Langenau testvérvárosok lettek.

1990-ben dalaikból hangfelvétel is készült Duna-, Dráva- és Balaton-közi népdalok címmel.

Sajnálatos módon tudomásul, hogy a kórusnak nincs utánpótlása. Mi azonban hiszünk abban, hogy ennek a kitartó, értékes munkának lesz követője.

Baczur Magdi és Kiss Ludwig

Egyesületünk tagjainak Langenauban tett látogatásáról a következő számunkban olvashatnak.

Ünnepnapok, ünnepeink

Az elkövetkező két hónapban sok ünnepre kerül sor. Lapunk terjedelme nem teszi lehetővé, hogy mindegyiket megemlítsük. Március 17-én 18:00 órakor a közgyűlés előtt tartjuk a március 15-re emlékező műsorunkat. Ne feledkezzenek meg a lányokról és az asszonyokról március 8-án, a nőnapon. Húsvét hétfőjére pedig tartsák készenlétben a kölnisüveget és a hímes tojásokat.

Nőnap kiadvány

Amikor a Földön megjelent az élet és vele együtt az első emberpár, azonnal különvált a nemek szerepe és jelentősége, mely mégis kerek egységként működőképes csak.

A nők az idők folyamán emancipációs törekvéseik révén már csaknem kivívták minden szinten egyenjogúságukat, mégis azt mondanám, a modern világban is léteznek olyan fontos feladatok, melyeket csak nők tudnak tökéletesen megoldani.

Kedves férfitársaim! Egy példával szeretném Önökkel érzékeltetni, hol van a mi helyünk egy-egy fontos döntés meghozatalában. Mikor eljön az ideje, és a férfi kiválasztja a nők soraiból azt az egyet, akivel az életét együtt szeretné leélni, úgy gondolja, Ő találta meg az igazit. A valóságban ez úgy zajlik, hogy az illető hölgy már rég kiválasztotta ŐT magának, de a történeteket úgy irányítja, hogy a férfi a döntést magának tudhassa. Ez is bizonyítja, hogy a nők milyen kifinomult érzékkel terelgetnek bennünket az általuk meghatározott irányba.

Meggyőződés, hogy az a munka, melyet asszonyaink a család össze- és egyensúlyban tartása érdekében végeznek, csak az ő női képességeik révén lehet eredményes.

Kedves férfiak! Kérlek benneteket, ne csak egy-egy ünnep alkalmával figyeljétek a "gyengébb nemre", hanem az élet minden pillanatában fordítsatok gondolatokat feléjük, hisz fordítva ugyanez áll: gyermekeiket, házastársukat szerető figyelemmel veszik körül, gondoskodásuk áthatja mindennapjainkat.

Hölgyeim, kicsik és nagyok, kívánom Önöknek (és magunknak), legyenek továbbra is szeretetre méltó, igazi társaink!

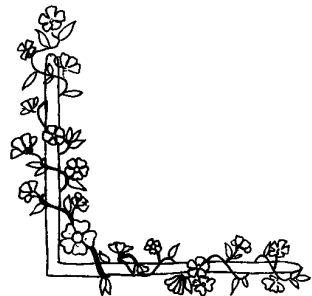
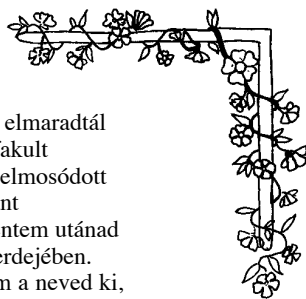
Ez a köszöntő ugyan a nőnap alkalmából íródott, de nem kizárólag ezen a napon aktuális. A nő nemnek szóló kötelező tisztelet örök érvényű. Mélyen tisztelt hölgyeim, sok sikert, örömet kívánok Önöknek a magán- és közéletben egyaránt!

Dembinszky Tamás

Juhász Gyula

Anna örök

Az évek jöttek, mentek, elmaradtál
Emlékeimből lassan, elfakult
Arcképed a szívemben, elmosódott
A vállaidnak íve, elshant
A hangod és én nem mentem utánad
Az élet egyre mélyebb erdejében.
Ma már nyugodtan ejtem a neved ki,
Ma már nem reszketek tekintetedre,
Ma már tudom, hogy egy voltál a sokból,
Hogy ifjúság boldogság, ő de mégis
Ne hidd szívem, hogy ez hiába volt
És hogy egészen elmúlt, ő ne hidd!
Mert benne élsz te minden félrecsúszott
Nyakkendőmben és elvétett szavamban
És minden eltévesztett köszönésben
És minden összetépett levelemben
És egész elhibázott életemben
Élsz és uralkodol örökkön, Amen.

Március 15.

Történelmünkben sok a fekete nap, s a rossz emlékeket ébresztő hely: Mohács, Világos, október 6-a, Trianon, 1944. március 19-e, hogy csak a legismertebbekre emlékeztessék. Persze vannak azért a szívünkben pirosbetűs napok, ezek száma azonban jóval kevesebb. Talán három olyan igazán szép nap van, amire a magyarnak megdobb a szíve. Március 15-e, augusztus 20-a, államalapító Szent István napja és október 23-a, a kommunista diktatúra elleni 1956-os fölkelés emléknapja.

Március idusa azonban az az ünnepünk, ami a nemzet lelkületébe valószínűleg a legmélyebb gyökereket eresztette.

Már ama 153 évvel ezelőtti esős márciusi napon is minden kortárs, minden tanú érezte, hogy történelemformáló esemény színhelye volt a Nemzeti Múzeum kertje. Biztosak lehetünk benne, hogy amíg magyarok élni fognak a Kárpát-medencében vagy bárhol a világban, addig ez a nap a magyar szívekben mindig fenntartások és viták nélkül jelen marad. Ez a nap fejezi ki a magyar nemzet hitét hazája felemelkedésében és jövőjében.

Méltatása helyett azonban próbáljuk megkeresni, mit üzen március 15-e a mának, a 2001-ben élő magyaroknak, kivált pedig a nyugati magyarságnak!

1848 legfontosabb célja a nemzet önrendelkezési, önkormányzati jogának az érvényesítése, azaz a függetlenség volt. Ezt 1526-ban, a mohácsi csatában elvesztettük. Egy törvényes eszközökkel végrehajtott forradalommal, az 1848-as rendszerváltozással, majd a csodálatos és hősi 1849-es hadjáratokkal ezt visszaszereztük, de a Habsburg-hatalom az orosz cár seregeinek a segítségével mind a függetlenséget, mind az 1848-ban az uralkodó által is szentesített belső alkotmányos berendezkedést megsemmisítette. Az 1867-es kiegyezés ugyan helyreállította a törvényességet, de végül mégis beteljesedett a kiegyezést elutasító Kossuth próféciaja: Magyarország lett a máglya, amin az osztrák sást megégették. Vele együtt földarabolták a történelmi Magyarországot, a sok népnek biztonságot és törvényes rendet nyújtó Közép-Európa stabilitásának pillérét. Az 1920 után reánk szakadt függetlenségben nem volt sok köszönet: először jött a vörösteror, utána Magyarország területéből

nagyra nőtt szomszédaink zárták a Kiszantant acélgyűrűjébe országunkat, majd a kommunista diktatúra volt a részünk. Népünk minden hősiessége és a világ őszinte együttérzése ellenére nem tudtunk helyzetünkön változtatni 1956-os forradalmunkkal sem. Végül a kedvezőbb nemzetközi helyzetet kihasználva egy vértelen, tárgyalásos politikai forradalom révén sikerült 1989-ben helyreállítanunk a demokratikus politikai berendezkedést, és megkezdjük a tönkretett gazdaság rendbehozatalát. Nem irigylésre méltó nemzetsors ez ...

De azt is látnunk kell, hogy kevesebb, mint 18 évvel a világségi fegyverletétel után a levert forradalom még élő vezetői és hívei újra átvették a kormányzást, és kezdetét vette történelmünk legtöbb eredményt hozó ötven esztendeje. 1867 után Magyarország gazdaságilag, politikailag és kulturálisan bekapcsolódott a nyugat-európai országok rendszerébe és vérkeringésébe, majd alig harminc év alatt olyan színvonalat ért el, amit az egész világ megcsodált a millenniumi ünnepek során. Az akkori fellendülésnek kulcsa a tudás, a tehetség és a szorgalom volt, valamint a nemzet minden tagjával vállalt szolidaritás.

Kell-e jobb bizonyíték arra, hogy ha akarunk magunkon segíteni, akkor az Isten is meg fog bennünket segíteni? Tudjuk ezt ezer éve, a kereszténység fölvétele óta – ne feledkezzünk meg róla ma sem!

1867-ben, sorsformáló döntések küszöbén, az 1848/49-es forradalom és szabadságharc hivatott vezére, Kossuth Lajos így üzent a haza megfontolt bölcsének, Deák Ferencnek: "Nézz körül magasb államférfiúi tekintettel, s fontold meg a maradandó következtetéseket, melyek felé vezetted a hazát, melynek élnie kellene, midőn a mi csontjaink már rég elporlottak; a Hazát, melyben nemcsak a jelen röppenő percét, de a változhatlan múltat s a közelgő jövőt is szeretnünk kell."

Ezt üzenik a márciusi ifjak utódaiknak, a ma élő nemzedéknek: fontolják meg cselekedeteiket, ne hallgassanak a hamis prófétákra és a Széchenyi által annyit bíralt handabandázókra. Keressék a közös és önzetlen cselekvés útját, mert felelősséggel tartoznak nemcsak önmaguknak, családjuknak, de az egész nemzetnek és a következő nemzedéknek.

Hatvany Csaba

Műsorajánlat

Táncoljunk egyet suttyomban!

Bizonyára emlékeznek még a tavalyi év egyik legsikeresebb, sok látogatót vonzó programjára, amikor magyar népzenei játszó fiatalokat és egy táncos párt látott vendégül egyesületünk. Március 24-re ismét sikerült megismernünk őket. Akik legutóbb együtt próbálták velük a magyar néptánc néhány lépését, bizonyára újra eljönnek. Azok sem maradnak otthon, akik ennek a táncosnak csak a hírét hallották, hiszen ezek a fiatalok, akik – Bartók példáját követve – maguk is gyűjtik az eredeti népzenei, kutatják a zenei és táncos hagyományainkat, olyan hangulatot tudnak teremteni, amilyent ritkán élnek meg egyesületünk öreg falai. Ez nem csak a magyar muzsika tüzes ritmusa miatt van így. Az előadók szinte összenőttek hangszereikkel, a citera, a hegedű, a bőgő, a tekerőlant mintha saját testrészükké lennének. Érezhetjük, hogy ez a zene a sajátjuk. A táncosok a legbonyolultabb lépéskombinációt is magától érthetődő természetességgel mutatják be, mint valaha régen a fonóban. Amikor megpróbáltuk utánuk csinálni, rájöhettünk, hogy ez nem is olyan egyszerű. S mégsem tudott senki sem ulti-
ve maradni. Lehet, hogy ez a zene a vérünkben van?

Táncosok suttyomban

2001. március 24-én 19:00 órákor

Kökuc

A könyvkukacok **április 29-én 18:00 órákor** Földes Jolán kisregényén rágiák át magukat, melynek címe A halászó macska utcája. A cselekmény a 30-40-es években játszódik, a Párizsban élő emigráció életét mutatja be. Megjelenésekor nagy könyvsiker volt, hat nyelvre fordították le. Az érdeklődők a szerkesztőtől kérhetik kölcsön a regényt.

Pingpong

Ép testben ép lélek, tartja az ősi mondás. Ennek jegyében egyesületünk nem csak a tagok szellemi frissességére ügyel, hanem a fizikai erőnlétére is. A malombajnokság után

meghirdetjük az egyesületi pingpongbajnokságot is. A nyitvatartási időben, amikor a nagyterem nem foglalt, edzésre is van lehetőség. Nevezni telefonon is lehet (0731 / 6021792), nyerni csak a helyszínen, **március 3-án 19:00 órától**.

Márciustól újra jógázhatunk!

A múlt évben szervezett jóga tanfolyamra eleinte szorgalmasan jöttek a látogatók, idővel azonban alábbhagyott az érdeklődés, majd teljesen elmaradtak a résztvevők, így meg is szűnt a vasárnapi jóga. Az utóbbi időben azonban egyre többen fordultak azzal a kérdéssel a kör vezetőjéhez, hogy lesz-e megint jóga. A vezetőség ezért úgy döntött – Kiss Ludwig javaslatára, aki vállalkozott újfent a tanfolyam vezetésére –, hogy egyesületünk elindítja újból az egykor oly sikeres kurzust, de a korábbiaktól eltérő feltételek mellett. Az elkövetkező 10 vasárnapra tervezett foglalkozásokért (márc.11-júl.1-ig) a jelentkezők által előre kifizetendő 50 DM-val próbálja a résztvevők belső motivációját támogatni, erősíteni, a rendszeres megjelenést biztosítani és az egyesületi kasszába gyűjteni. A tanfolyam legalább 6 fő jelentkezése esetén indul, az első találkozásra **március 11-én 18:00 órákor** kerül sor. Érdeklődni, jelentkezni a 0731/47739-es telefonszámon lehet.

A muzsika szárnyán

Műsortervünkben egy új sorozat első darabját találják **2000. március 10-én. Gunde Péter** bielefeldi **karnagy** tart előadást a vezénylés művészetéről. A karmester igen fontos feladatot tölt be egy zenemű előadása során, egy koncertnek rangot ad, ha a zenekar élén neves dirigens áll. De vajon miért van ez így? A sok zenei betétet tartalmazó német nyelvű előadás során erre a kérdésre is választ kaphatunk.

Az Ulmi Magyar Kutúregyesület kiadványa

Egyesületi honlap

<http://www.ulmke.bn-uhl.de>

Email: ulmke@bn-uhl.de

Felelős szerkesztő: Rottler Hedvig

E-mail: hrottler@yahoo.de

